

[Den fungerende Finansminister.]

Det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde, at han maatte beklage, at man ikke længere kunde sige, at Finansministeren opererede med en ærlig Finanslov, saadan som Tilfældet tidligere havde været, og det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde endvidere, at der var nu gjort Forsøg paa at pynte paa Statsregnskabet, og at hvis man i privat Virksomhed havde gjort Forsøg paa noget tilsvarende, vilde man paa Grundlag af bestaaende Love have gjort Indsigelse derimod. Ja, det afgørende ved Bedømmelsen af Posteringerne paa Finanslov og Statsregnskab er og bliver nu, om alt ligger klart i Dagen, saaledes at Rigsdagen, Offentligheden, der beskæftiger sig med de Ting, kan faa fuld Besked, og her er jo ikke Tale om at pynte paa noget paa den Maade, at Offentligheden forholdes virkelige Oplysninger om, hvad det er, der foregaar. Det er klart, at de Aar, vi nu gennemlever, er overordentlig vanskelige, finansielt set. Det er ogsaa klart, at Rigsdagen paa ethvert Trin af Udviklingen skal have fuld Besked om Tingene og skal være medvirkende til at træffe de Beslutninger, der skal træffes, og jeg giver fuldkommen Tilslutning til, at hvad der er af Underskud paa § 26, det maa Rigsdagen naturligvis senere være medbestemmende om at faa dækket.

Hvad nu Spørgsmaalet om Byrets-Fonden angaar, saa forekommer det mig, at det er højest besynderligt, at man nu gør Indsigelse imod, at en Fond af den Beskaffenhed, her er Tale om, og med Beløb af den Størrelse, som her er Tale om, bliver ført ind under Statens Tilsyn, saaledes at Offentligheden virkelig faar fuld Klarhed over, hvad det er, der foregaar med Hensyn til Udnyttelsen af denne Fond, hvis Beløb nu er stærkt op imod 1 Mill. Kr. — det er altsaa meget betydelige Pengesummer, der er Tale om. De paagældende Pengebeløb, som hidtil er blevet administreret alene af Københavns Byrets Dommere uden nogen som helst Regnskabsaflæggelse, har deres Oprindelse 100 Aar tilbage i Tiden. Den omhandlede Fond er dannet af fire forskellige Fonds, nemlig Byrettens Fond, Præsidentens Fond, Inventariefonden og Byretsdommernes Fond. Disse fire Fonds Midler er ved et af Justitsministeriet godkendt Regulativ af 26. Februar 1930 samlet under den fælles Betegnelse „Københavns Byrets Fond“. Fondens Midler hidrører fra Bøder, der i sin Tid tilfaldt Københavns Kriminal- og Politirets Fattigkasse. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, hvorledes det Bødesystem, der var gældende, har

virket i Enkeltheder. Ifølge Regnskabet af 1930 — de sidste Aars Regnskaber er mig ikke i Hænde — for Byrets-Fonden blev Aarsindtægten anvendt saaledes: til Gratialer og Understøttelser 6 303 Kr., til forskellige Ekstraarbejder 2 757 Kr., til Pensioner 7 240 Kr., til Præsidentens Fond 1 600 Kr., til Dommerne og Justitssekretæren 3 900 Kr., til Dommernes Studierejser 2 400 Kr., til Rettens Bibliotek 373 Kr. 13 Ø., til Administration og Revision 540 Kr., til Inventar og forskellige mindre Udgifter 680 Kr. 59 Ø., til Foreningen af 1837 til forsømte Børns Frelse 10 500 Kr., til Fængselshjælpen 10 500 Kr., til de københavnske Fængselselskaber 600 Kr. og til Studentersamfundets Retsbistand 500 Kr. Det er jo noget forskellige Formaal, hvortil Fondens Midler har været anvendt i dette Aar. Det er naturligvis særdeles behageligt for Byretten at have disse meget betydelige Fondsindtægter, Indtægter, der i hvert Fald delvis anvendes til Formaal, som slet ikke stemmer med, hvad man oprindeligt har tænkt sig skulde være Fondens Formaal. Der har i de forløbne Aar siden Fondens Oprettelse været Tale om at ændre ved Fondens Administration, og det er ikke første Gang, det har været paa Tale, at man skulde have Indseende med Administrationen af Fonden. Ved Behandlingen af Loven af 11. Februar 1863 var det paa Tale at ændre ved de Indtægter, der tilfaldt Fattiggasserne under Retten, men det foreslaaede tilfredsstillende ikke Dommerne. De fik da ogsaa udvirket, at der i Loven af 1863 blev optaget en Bestemmelse om, at en vis Sum af de Mulkter, som indkom ved de offentlige Politiretter, skulde tilfalde Rettens Fattigkasse. Men i 1870 — altsaa forholdsvis kort Tid efter — beskæftigede Folketingets Finansudvalg sig med Sagen, og det blev da udtalt, at Offentligheden burde erholde Kundskab om, hvorledes de Beløb, der ved Københavns Kriminal- og Politiret tilfaldt Rettens Fattigkasse, blev anvendt. Men det førte ikke til noget ud over, at der kom en Brevveksling i Stand mellem den da værende Justitsminister og Rettens Justitiarius. Justitiarius vilde imidlertid ikke gaa med til at give Offentligheden Oplysning om Midlernes Anvendelse alene af den Grund, at nogen Offentliggørelse ikke var foreskrevet i Loven. Justitiarius mente for øvrigt, at kun Retten in pleno havde Afgørelsen i hele Spørgsmaalet, og dette førte saa til, at Justitsministeren henvendte sig til den samlede Ret og henvendte sig til Overvejelse, om det nu alligevel